

— 163 —

Тъй всѣки день посрѣщна и проваждамъ.
Да, господине, всѣкога не се търпи,
За туй пѣкъ сладко се яде и сладко спи. (Минаватъ).

МАРТА.

Не е тъй леко за женитѣ клети,
Догдѣто убѣдѣтъ такъвъ ергентъ.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Но, вѣрвамъ, вашитѣ съвѣти
Ще вкаратъ въ правий пѣтъ и менъ.

МАРТА.

Кажете, вий любовь не сте ли оцѣ узнали,
Сърдце си нѣкому не сте ли обѣщали?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Пословицата казва: свой куминъ,
Добра жена сж злато и рубинъ

МАРТА.

Азъ питамъ, нивга ли не сте мислили ...

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Любезно всѣкждѣ сж ме гостили.

МАРТА.

Вий истински любили ли сте до сега?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Съ жени не бива никаква шега.

МАРТА.

Ахъ, вий ме не разбрахте пакъ!